

РЕШЕНИЕ

№ 1102

гр. Плевен, 26.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, IV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: М.а Св. Томова

при участието на секретаря АНЕТА ХР. ЙОТОВА
като разгледа докладваното от М.а Св. Томова Гражданско дело №
20234430100107 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното :

Производството е по обективно съединени искове с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК, във вр. с чл.430, ал.1 и ал.2 от ТЗ.

В Плевенският районен съд е постъпила искова молба от „ОТП Факторинг България” ЕАД с ЕИК *** против А. М. А. с ЕГН *****, в която се твърди, че ищеца има вземания, произтичащи от сключен на *** Договор за стоков кредит № ***/***, по силата на който “Банка ДСК” ЕАД отпуснала на ответника кредит в размер на 9833.00 лева, със срок на издължаване 48 месеца от датата на неговото усвояване, за закупуване/заплащане на стоки и/или услуги (***) и климатик), продавани от ТЕХНОПОЛИС БЪЛГАРИЯ ЕАД, като кредитът се усвоявал еднократно, безкасово по сметка на Търговеца. Кредитът се погасявал чрез посочена разплащателна сметка, с месечни вноски за главница и лихва, дължими на всяко 21-во число от месеца съгласно погасителен план „Приложение № 1“ към Договора. Предоставеният кредит се олихвявал с фиксиран лихвен процент, който към датата на сключване на Договора за кредит бил 36.91 % годишно или 0,1025 % на ден. Кредитополучателят заплащал такси съгласно Тарифата за лихвите, таксите и комисионите, които “Банка ДСК” ЕАД

прилагала по извършвани услуги на клиенти, с която кредитополучателят бил запознат, съгласно т.11 от Договора. С това се обосновава задължение на ответника за заемна такса по чл. 11 от Договора и т. 5 от Общите условия в размер на 120 лева съгласно Тарифата за лихвите, таксите и комисионните, които банката прилагала при извършвани услуги на клиента. Неразделна част от Договора били Общите условия по договори за стокови кредити на физически лица, които кредитополучателят бил получил и приел с подписването на Договора.

Твърди се, че след усвояването на кредита на *** длъжникът внесъл само част от първата погасителна вноска, дължима по погасителен план на 21.03.2017г. След тази частична вноска, плащането по кредита било преустановено. Така до 28.04.2018г. били натрупани неплатени общо 14 вноски.

Сочи се, че в т.12 от Общите условия било уговорено, че при забава на плащането на месечната вноска, от деня, следващ падежната дата, частта от вноската, представляваща главница, се олихвявала с договорения лихвен процент, увеличен с надбавка за забава в размер на 10 процентни пункта.

Съгласно чл. 12.1. от Общите условия към процесния Договор при допуснатата забава в плащанията на главница и/или на лихва над 90 дни целият непогасен остатък от главницата ставал предсрочно изискуем и се олихвявал с договорения лихвен процент, и с надбавка за забава в размер на 10 процентни пункта, а след тази дата - с надбавка за забава, равна на законната лихва по чл. 86 от ЗЗД. Последиците от предходното изречение настъпвали автоматично, а ако законът го изисквал - след уведомление до клиента. След предявяване на молба за събиране на вземането по съдебен ред остатъкът от главницата се олихвявал със законната лихва по чл. 86 ЗЗД. С подписването на Договора за стоков кредит на всяка страница, кредитополучателя декларирал, че е взел информирано решение за неговото сключване, след предоставяне на необходимата преддоговорна информация, както и че е запознат с действащата Тарифа за лихвите, таксите и комисионните, които Банка ДСК прилага при извършвани услуги на клиента.

Излага се, че съгласно т. 5 от Общите условия - кредитополучателят заплащал на Кредитора такси и комисиони, съгласно действащата към датата на събиране на съответното плащане Тарифа на Банка ДСК ЕАД за такси и

комисионите, както и всички други разходи по обслужването на задължението и принудителното събиране на вземането. Ако Кредтополучателят не внесял дължимите суми, с размера им се увеличавал дългът.

Твърди се, че поради неизпълнението на договорните задължения от страна на кредитополучателя, за Банката било възникнало право да обяви кредита за предсрочно изискуем. Това било сторено с връчването на покана - уведомление по реда на чл. 47 от ГПК, извършено чрез ***. При посещение на 24.03.2018 г. било установено, че длъжникът не живеел на посочения в Поканата постоянен и настоящ адрес, поради което било залепено уведомление на входната врата. В указания срок длъжника не се явил в кантората на ЧСИ за получаване на поканата, поради което предсрочната изискуемост на кредита била настъпила след изтичане на двуседмичния срок от залепването на уведомлението или на 10.04.2018 г.

Навеждат се доводи, че към датата на предявяване на исковата молба, за задълженията по процесния договор бил настъпил и крайния уговорен падеж.

Излага се, че на 10.05.2018г., вследствие неизпълнение на задълженията от страна на кредитополучателя по Договора за кредит и настъпила предсрочна изискуемост на вземането, кредиторът „Банка ДСК“ ЕАД пристъпил към принудително събиране на вземането си по съдебен ред като подал Заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 417 от ГПК срещу кредитополучателя. Образувано било ч.гр.д. № 3287/2018г. по описа на ***, по което съдът разпоредил да се издаде в полза на „Банка ДСК“ ЕАД Заповед за изпълнение и Изпълнителен лист за процесните суми. На 21.05.2018г. на основание издадените Заповед за незабавно изпълнение от 11.05.2018 г. и Изпълнителен лист по ч. гр. д. № 3287/18г. на РС-Плевен, по молба на „Банка ДСК“ ЕАД срещу ответника било образувано изпълнително дело № 30/2018 г. по описа на ***, рег. № ***, с район на действие ***.

Твърди се, че на 07.01.2019г., по силата на Договор за покупко-продажба на вземания, „Банка ДСК“ ЕАД прехвърлила на ищеца „ОТП Факторинг“ ЕАД пакет от вземания, ведно с всички привилегии, обезпечения и принадлежности, включително и изтекли лихви. В това число било прехвърлено и вземането, възникнало от сключения между „Банка ДСК“ ЕАД като кредитор и ответника А. А. по процесния договор. Твърди се, че цесията

била съобщена на длъжника от стария кредитор, чрез пълномощник.

Твърди се, че заповедния съд по ч.гр.д.№3287/2018г. по описа на *** дал указания на кредитора за възможността да предяви иск за установяване съществуване на вземанията му, за които е издадена заповед за изпълнение. С това се мотивира правния интерес за инициране на исковото производство.

Като следствие от изложеното се отправя искане за постановяване на решение, с което да се признае за установено, че ответника дължи сумите, за които е издадена заповедта за изпълнение, както следва: 9833 лева - главница, заедно със законната лихва върху нея от 10.05.2018 г. до изплащането на задължението; 4396.28 лева - договорна лихва за периода от *** до 09.05.2018 г.; 157.80 лева - лихвена надбавка за забава за периода от 28.02.2017 г. до 09.05.2018 г.; 120,00 лева - заемни такси. Претендират се и направените деловодни разноси, в това число в заповедното производство.

Ответникът А. А. е депозирал, чрез назначения особен представител адв.М. К. писмен отговор в срока по чл.131 от ГПК, с който оспорва исковите.

Оспорва се да е възникнало правоотношение между страните, като се твърди, че процесния договор не е бил подписан от ответника. Оспорват се исковите и по размер; оспорва се надлежното обявяване на предсрочната изискуемост преди заявяване на претенцията по реда на чл.417 от ГПК.

С протоколно определение от о.с.з. на 26.05.2023г. е прекратено производството по делото по отношение на ответника „ОТП Факторинг България“ ЕАД, поради прекратяване на дружеството, чрез вливане в „Банка ДСК“ АД и последното е конституирано като ищец, в качеството на правопреемник на прекратеното дружество.

Съдът като прецени събраните в хода на производството доказателства и обсъди доводите на страните намира за установено следното от фактическа страна :

Установява се от приложеното ч.гр.д. №3287/2018г. по описа на ***, че исковите са предявени след успешно проведено заповедно производство и в законоустановения едномесечен срок от връчване на указанията на заповедния съд. Предявени са от цесионер, което е допустимо, съгласно даденото тълкуване в т.10б от Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г. на ВКС по тълк. д. № 4/2013 г., ОСГТК.

От представения препис на Договор за стоков кредит №*** от ***, сключен между „Банка ДСК“ ЕАД, в качеството на кредитор и ответника А. М. А., в качеството на кредитополучател се установява, че по силата на това съглашение кредитора отпуснал на кредитополучателя стоков кредит в размер на 9 833лв. за закупуване на индивидуализирани по марка и модел телевизор на цена 3 298лв., климатик на цена 5 736лв. и пералня на цена 799лв., продавани от „***.

От приложеното искане за стоков кредит от *** е видно, че преди подписване на договора ответника е заявил пред банката желание да му бъде предоставен кредит за закупуване на посочените стоки. Представена е и подписана от ответника декларация за предоставяне на преддоговорна информация по чл.8, ал.2 от ЗПК и приложими Общи условия.

Според обективизираното в чл.3 от договора, сумата по кредита за закупуване на посочените стоки се усвоявала еднократно, безкасово по сметка на търговеца.

Видно е още от писменото съглашение, че страните са уговорили начина на олихвяване на кредита и размера на годишния лихвен процент. Срокът за издължаване бил определен на 48 месеца, а падежната дата на отделните месечни вноски – 21 число на месеца.

От приложения Погасителен план, представляващ приложение към договора, е видно, че погасяването е следвало да се извърши чрез 48 вноски, от които 47 по 394,63лв. и една вноска от 394,89лв. или общо дължима за връщане сума в размер на 18 942,50лв.

Видно е от обективизираното в чл.12 от процесния договор, че неразделна част от съглашението били Общите условия по договори за стокови кредити на физически лица, които кредитополучателя бил получил и приемал с подписване на съглашението.

Според предвиденото в разпоредбата на чл.12 от Общите условия - при забава на плащането на месечната вноска от деня, следващ падежната дата, частта от вноската, представляваща главница се олихвява с договорения лихвен процент и с надбавка за забава в размер на 10 процентни пункта. В чл.12.1 от същите Общи условия е предвидено, че при допусната забава в плащанията на главница и/или лихва над 90 дни, целият остатък от кредита

ставал предсрочно изискуем и започвал да се олихвява с договорения лихвен процент, увеличен с надбавка за забава в размер на 10 процентни пункта. Тези последици настъпвали автоматично, а ако законът го изисквал – след уведомление на клиента. След подаване на молбата за събиране на вземането по съдебен ред остатъкът от кредита се олихвявал със законната лихва по чл.86 от ЗЗД.

Видно е също така от приложените Общи условия, че в чл.15 от същите е предвидено, че всички уведомления, покани и други съобщения, изпратени от кредитора до кредитополучателя на последния посочен от него адрес, се считат за връчени.

Ответникът е оспорил автентичността на процесния Договор с твърдения, че съдържащия се в него подпис за кредитополучател не е положен от него.

В о.с.з. на 26.05.2023г. е открито производство по реда на чл.193 от ГПК по проверка автентичността на оспорения документ и е постановено изслушване на съдебно-графологична експертиза.

От изслушаното в о.с.з. на 26.06.2023г. експертно заключение се установявява, че подписите за кредитополучател и кредитоискател в процесния Договор за стоков кредит от ***, Погасителен план и Общи условия към него, както и в искането за стоков кредит, са положени от ответника А. М. А..

Съдът кредитира обсъденото експертно заключение, като обективно, компетентно и неоспорено от страните.

С оглед установеното от него, съдът намира, че оспорването не беше проведено успешно и сочените писмени доказателства се съобразяват при решаване на спора.

От представеното уведомително писмо, изходящо от „Банка ДСК“ЕАД и адресирано до „*** е видно, че кредитодателя е уведомил търговеца за сключения договор с ответника. Последният е подписал и декларация, че е получил от търговеца закупената стока.

Представен е и препис на дубликат на служебен бон, издаден за закупените стоки. Същият е бил подписан от ответника, като получател на стоката.

От представения препис на покана-уведомление, връчена чрез съдебен изпълнител на ответника по реда на чл.47, ал.1 от ГПК, се установява, че банката кредитор е уведомила кредитополучателя, че обявява договора за банков кредит от *** за предсрочно изискуем. Уведомлението е било залепено на адреса на длъжника на 24.03.2018г., поради което двуседмичния срок по чл.47, ал.5 от ГПК е изтекъл на 09.04.2018г. (при съобразяване, че 07.04. е почивен ден). На тази дата следва да се приеме за връчено уведомлението на банката за обявяване на предсрочната изискуемост на кредита.

От представения препис на Договор за покупко-продажба на вземания (цесия) от 07.01.2019 г. се установява, че кредитора „Банка ДСК“ ЕАД е прехвърлил в полза на ОТП Факторинг България пакет от вземания, ведно с всички привилегии, обезпечения и принадлежности, и изтекли лихви, в това число са прехвърлени и вземанията срещу ответника, произтичащи от процесния договор за кредит.

Представен е и препис на писмено потвърждение от цедента до цесионера за извършената цесия със сочения по-горе Договор от 07.01.2019г.

От изслушаното в о.с.з. на 04.07.2023г. заключение по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза се установява, че единственото плащане по процесния договор, отразено в счетоводните книги, е било извършено на 23.03.2017г. на сума в размер на 29,52лв., с която е била погасена частично договорна лихва по вноската с падеж 23.03.2017г. Установява се, че към датата на инициране на заповедното производство главницата по процесния договор не е била погасена в целия си дължим размер от 9 833лв. Непогасени са били и дължими заемни такси от 120лв. Видно е, че лихвената надбавка за забава по чл.12 от Общите условия, възлиза на 59,11лв. за периода от 28.02.2017г. до датата на обявяване на предсрочната изискуемост - 09.04.2018г. Експертът е дал заключение за размера на непогасената договорна лихва за периода до датата на обявяване на предсрочната изискуемост – 09.04.2018г., при съобразяване размера на уговорената по погасителен план договорна лихва и същата възлиза на сумата от 3 717,79лв. Дадено е заключение и за размера на непогасената договорна лихва, според счетоводните записвания на банката, като същата възлиза на 4 123,36лв. за периода от *** до 09.04.2018г. Установява се от експертното заключение, че посочения размер се изчислява

при съобразяване на договорна лихва за всеки месец от периода в размер на тази, уговорена по погасенителен план за първия месец по същия план - вноска с падеж №1 на 21.03.2017г., която е била в размер на 302,45лв.

Съдът възприема изцяло заключението по изготвената съдебно-счетоводна експертиза, като обективно, компетентно и неоспорено от страните.

От приложеното изп.д.№*** не се установяват други релевантни за спора факти.

При установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното :

Установи се от обсъдените доказателства валидно възникнало облигационно правоотношение между ответника А. А., в качеството на заемател и „Банка ДСК” ЕАД, в качеството на заемотател по сключен между тях Договор за стоков кредит №*** от ***

Установи се още, че заемотателя е изпълнил основното си, произтичащо от договора задължение да предостави по уговорения в съглашението начин сума в размер на 9 833лв. за закупуване на стоки, продавани от „***.

Установи се също така, че на 23.03.2017г. ответника е погасил само 29,52лв. от дължимата договорна лихва по първата уговорена вноска по погасителния план, след което не е извършил никакви плащания.

Ето защо, съдът счита, че към датата, на която банката е предприела действия по обявяване на кредита за предсрочно изискуем – 24.03.2018г., са били налице основанията за това, предвидени в чл.12.1 от приложимите Общи условия - забава в плащанията на главница/лихва над 90 дни.

Установи се от обсъдените доказателства, че банката-кредитор законосъобразно е упражнила правото си да обяви кредита за предсрочно изискуем преди депозиране на заявлението си по чл.417 от ГПК, уведомявайки кредитополучателя за това. Волеизявлението е редовно връчено чрез съдебен изпълнител по реда на чл.47, ал.1 от ГПК на 09.04.2018г. И т.к. към същия момент са били налице предвидените в Общите условия основания за това, с връчването на волеизявлението на кредитора е настъпила предсрочната изискуемост на вземанията на банката по процесния

договор.

С оглед горното, съдът приема, че към момента на подаване на заявлението по чл.417 от ГПК вземанието на банката за главница по процесния договор за кредит е било изискуемо изцяло в претендирания в заповедното производство размер от 9 833лв., т.к. се установи, че не е имало никакви погашения на задължението за главница.

Установи се, че е съществувало и вземането за заемни такси в размер на 120лв.

Ответникът е дължал и лихвена надбавка за забава, според уговореното в чл.12 от Общите условия, но същата е била дължима до датата на обявяване на предсрочната изискуемост, до който момент е съществувало договорното правоотношение, т.е. до 09.04.2018г. Установи се от експертното заключение, че за сочения период размера на това вземане е възлизал на 59,11лв.

Ответникът дължи и договорната лихва за периода на съществуване на заемното правоотношение – т.е. до датата на обявяване на предсрочната изискуемост 09.05.2018г. Съдът обаче счита, че договорната лихва е дължима в уговорения в процесния Договор размер, съгласно погасителния план, представляващ неразделна част от него. Предвид правната природа на лихвата по чл.430, ал.2 ТЗ и нейното предназначение, тя следва да е уговорена в съглашението отнапред в известен за заемополучателя размер. Когато плащането ѝ се разсрочва, размерът на всяка вноска е определен в Погасителен план, представляващ част от Договора. Приетата от банката промяна на дължимия за периода размер, чрез осчетоводяване на задължение за договорна лихва в размера по първа погасителна вноска, не е съобразено с писмените уговорки между страните и не произтича от законова разпоредба. По никакъв начин в писменото съглашение не е обвързан размера на дължимата договорна лихва с факта на плащане на датите на падеж на периодичните вноски за главница. Според уговореното в писменото съглашение, последиците от забавата са свързани с начисляване на лихвена надбавка за забава по чл.12 от Общите условия и възможността на банката да обяви кредита за предсрочно изискуем. Други възможности за едностранно внасяне на изменения в правоотношението от страна на кредитора на се налице.

Ето защо, съдът счита, че ответника дължи за периода на съществуване

на договорното правоотношение договорната лихва, уговорена в писменото съглашение, част от което е Погасителния план или за периода от *** до датата на обявяване на предсрочната изискуемост - 09.04.2018г. е дължима договорна лихва в размер на 3 717,79лв.

Установи се от обсъдените доказателства, че след образуване на заповедното производство – на 07.01.2019г., банката кредитор е прехвърлила вземанията си, произтичащи от процесния договор в полза на „ОТП Факторинг България“ ЕАД, което дружество в хода на настоящото производство е прекратено чрез вливане в „Банка ДСК“ АД..

Съгласно разпоредбата на чл.99, ал.4 от ЗЗД цесията има действие спрямо длъжника от деня, когато му бъде съобщена от предишния кредитор. Безспорно е, че правно релевантно е уведомлението, извършено от цедента, а не и такова от цесионера.

Както приема ВКС в практиката си, няма пречка предишният кредитор да упълномощи новия кредитор да извърши съобщението до длъжника като негов пълномощник. Това упълномощаване не противоречи на целта на разпоредбите на чл. 99, ал. 3 и ал. 4 от ЗЗД, а длъжникът може да се защити срещу неправомерно изпълнение в полза на трето лице като поиска доказателства за представителната власт на новия кредитор (в този смисъл е Решение № 137 от 2.06.2015 г. на ВКС по гр. д. № 5759/2014 г., III г. о., ГК, постановено по реда на чл.290 от ГПК).

В случая, както се установи от доказателствата по делото, цесионера „ОТП Факторинг България“ ЕАД е предприел уведомяване на длъжника за извършената цесия, в качеството на пълномощник на цедента „Банка ДСК“ ЕАОД, съгласно изрично пълномощно за това действие.

Съдът намира, че уведомяването не е надлежно сторено преди депозиране на исковата молба, т.к. няма представени доказателства в тази насока.

Въпреки горното, обаче, уведомителното писмо, заедно с пълномощното от цедента е връчено на ответника по реда на чл.47, ал.5 от ГПК, като приложение към исковата молба. Както приема трайната практика на ВКС (изразена в Решение № 123 от 24.06.2009 г. на ВКС по т. д. № 12/2009 г., II т. о., ТК; Решение № 78 от 9.07.2014 г. на ВКС по т. д. № 2352/2013 г., II

т. о., ТК Решение № 78 от 9.07.2014 г. на ВКС по т. д. № 2352/2013 г., II т. о., ТК), получаването на уведомлението в рамките на съдебното производство по предявен иск за прехвърленото вземане следва да бъде съобразено по правилото на чл.235, ал.3 от ГПК.

Уведомяването е извършено преди прекратяване на търговското дружество цесионер и от този момент са настъпили последиците на съобщаване на цесията.

С оглед настъпилото правоприемство в хода на делото, вземанията са преминали в патримониума на конституирания ищец „Банка ДСК“ АД, което е и кредитодател по процесния договор.

Предвид изложеното, съдът приема, че следва да се признае за установено съществуването на вземанията на ищеца в установените в настоящото производство размери и за установените периоди на дължимост, както следва: за вземането за главница в размер на 9 833лв.; за вземането за договорна лихва в размер на 3 717,79лв. за периода от *** до 09.04.2018г.; за вземането за лихвена надбавка за забава в размер на 28.02.2017г. до 09.04.2018г. и за заемни такси в размер на 120лв.

Исковата претенция за установяване съществуването на вземането за договорна лихва до пълния претендиран размер от 4 396,28лв. и за периода от 10.04.2018г. до 09.05.2018г., както и за лихвена надбавка за забава до пълния претендиран размер от 157,80лв. и за периода от 10.04.2018г. до 09.05.2018г. следва да се отхвърли като неоснователне инедоказан.

По въпроса за разноските. С оглед изхода на спора и на основание чл.78, ал.1 ГПК съдът следва да се произнесе по направените разноски в заповедното и исковото производство, при съобразяване приетото в т.12 от Тълкувателно решение от 18.06.2014г. по т.д.№4/2013г. на ОСГТК. В заповедното производство са били сторени разноски за държавна такса в размер на 290,14лв., а разноските за юрисконсултско възнаграждение се определят от съда на 50лв. по правилото на чл.78, ал.8 от ГПК, изм. ДВ бр.8 от 2017г., във вр. с чл.37, ал.1 от ЗПП, във вр. с чл.26 от Наредбата за заплащане на правната помощ или общо разноски в размер на 340,14лв. С оглед установената част от вземанията, ответника дължи част от тези разноски – в размер на 323,13лв. В исковото производство ищеца е направил разноски за държавна такса в размер на 290,14лв.; за юрисконсултско

възнаграждение в размер на 100лв., определено по правилото на чл.78, ал.8 от ГПК, във вр. с чл.25, ал.1 от НПП, за възнаграждение на особения представител в размер на 1706лв. и за вещо лице в размер на 300лв. или общо 2 396,14лв. С оглед изхода на спора, ответника дължи част от тези разноси – в размер на 2 276,33лв.

Ответникът дължи в полза на *** направените разноси за вещо лице по допуснатата СГЕ в размер на 250лв.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл.422, ал.1 от ГПК, вр. чл. 430, ал.1 и ал.2 от ТЗ, че **А. М. А. с ЕГН *******, с настоящ и постоянен адрес *******, **ДЪЛЖИ** на **“БАНКА ДСК”АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление *******, следните суми: **9 833 лв.** – главница; **3 717,79лв.** - договорна лихва за периода от ******* до 09.04.2018 г.; **59,11лв.** – лихвена надбавка за забава за периода от 28.02.2017г. до 09.04.2018г. и **120лв.** – заемни такси, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 10.05.2018г. до окончателното изплащане на вземането, които суми представляват част от вземанията, за които е издадена Заповед №1980/11.05.2018г. за изпълнение на парично задължение по чл.417 от ГПК по ч.гр.д.№ 3287/2018г. по описа на *******, като **ОТХВЪРЛЯ** исковете за установяване съществуването на вземането за договорна лихва до пълния претендиран размер от 4 396,28лв. и за периода от 10.04.2018г. до 09.05.2018г., както и за лихвена надбавка за забава до пълния претендиран размер от 157,80лв. и за периода от 10.04.2018г. до 09.05.2018г., като неоснователни и недоказани.

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, **А. М. А. с ЕГН *******, с настоящ и постоянен адрес *******, **ДА ЗАПЛАТИ** на **“БАНКА ДСК”АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление *******, сумата от **323,13лв.**, представляваща деловодни разноси за заповедното производство по ч.гр.д.№3287/2018г. на ******* и сумата от **2 276,33лв.**, представляваща деловодни разноси в исковото производство, съразмерно уважената част от исковете.

ОСЪЖДА А. М. А. с ЕГН *** ДА ЗАПЛАТИ в полза на Плевенски районен съд сумата от 250лв., представляваща деловодни разноси за вещо лице.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Плевенски Окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните, с въззивна жалба.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____